

εἰς ικανὸν διάστημα, εἰς ἡλθεν εἰς τὴν αὐθουσιαν, καὶ εἰδὲ καθήμενον πληγίσιν τῆς γραίας τὸν φονέα τοῦ νιού του.

«Ἐθραξ ἔξω, τὸν ἐπῆρχ ἀπάνω εἰς τὸν ὄρκον μου» εἶπεν ἡ μήτηρ τοῦ «Ἄσσου πρὸς τὸν σύζυγόν της.

Οἱ γέρων οὐδὲν ἀντέλεξεν, ἀλλ’ ἀποθέσας τὸ ὄπλον του εἰς τὴν γωνίαν, ἡσπάσθη τὸ ψυχρὸν μέτωπον τοῦ νιού του καὶ ἔτηλθεν, ἵνα φροντίσῃ περὶ τῆς ταφῆς. Ἡ δὲ γραῖα λαβοῦσα ἐν τῇς χειρός τὸν ικέτην τὸν ἔφερεν εἰς τὸ ὅρη καὶ ὅτε ἔφθισαν εἰς τὸπον ἀσφαλῆ τῷ εἶπεν:

«Ἐδῶ τελεώνει ἡ μπέσσα μου. Κύτταξε τώρα νὰ γλυτώσῃς ὅπως μπερθῆς.»

Οταν τελεώσῃ ἡ μπέσσα, ἀρχίζει ἡ ἔκδικησις. «Οσον δὲ μεγαλητέρων δίψην ἔκδικησεως αἰσθάνονται οἱ συγγενεῖς τοῦ φρονεύθεντος, τόσον δραστηριάτεροι εἰναι ἀρ’ ἔτέρου αἱ ἑνέργειαι τῶν συγγενῶν τοῦ φονέως περὶ συνδιαλλαγῆς. Ἡ κατάστασις αὕτη διήρκεσε δύο ὄλοκλήρους μῆνας.

Τέλος ήμέραν τινὰ συνηλθούν ἄπαντες οἱ οἰκεῖοι τοῦ φονέως καὶ ἀπεξάσισαν νὰ ικετεύσωτι τὸν πατέρα τοῦ νεκροῦ νὰ χαρίσῃ τὸ αἷμα εἰς τὸν φονέα. Ήξεκίνησαν λοιπὸν ὅλοι σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, ἵνα μεταβῶσιν εἰς τοῦ πατρὸς τοῦ «Ἄσσου». Ηρεπορεύετο δὲ ὁ φονεύς, τὴν κεφαλὴν ἔχων τυλιγμένην μὲν μανδήλιον, καὶ κρεμασμένον ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ μὲν τὸ στόμαιον πρὸς τὰ κάτω τὸ ὄπλον, τὸ ὄργανον τοῦ φόνου. «Οπισθεὶς τοῦ φονέως ἔβασιζον δύο τῶν φίλων του, καὶ μετ’ αὐτούς ἤκολεύθει ἡ σίκογνειαική συνοδεία. Πλησιάσαντες δὲ εἰς τὴν σίκινην τοῦ ἔκδικητοῦ ἡρκύσαν πάντες νὰ κραυγάζωσιν ὡς ἔξι ἔνδες στόματος. «Ἀμάρ! ἀμάρ!» Αἱ ικετήριοι κραυγῇ ἔξηκολκύθησαν μέχρι τῆς μεσημέριας, μέχρις ὅτου ἀπεξάσισαν οἱ ἔχθροι νὰ δύσωσι συγγράμμην. Εξῆλθον λοιπὸν ὁ γέρων τοῦ φρονεύθεντος πατήρ καὶ ἐπορεύθη πρὸς τὸν ὄμιλον τῶν ικετῶν. Οἱ φονεὺς ἐγνωτίσαν ἐνώπιόν του, παραδίδων εἰς χειράς αὐτοῦ τὴν ζωὴν του, πάντες δὲ οἱ παριστάμενοι ἐπανελάμβανον τὰ Ἀμάρ! ἀμάρ! ὁ γέρων λαβὼν τὸ ὄπλον τοῦ φονέως τὸ ἔρρηξεν εἰς τὸν ἀέρα, ἔλυσε τὸ καλύπτον τὴν κεφαλὴν του μανδήλιον καὶ τὸν ἔφιλγεν, δεικνύων οὕτω, ὅτι τὸν συγχωρεῖ. «Ἐπειτα ἐφίλησε κατὰ σειρὰν καὶ ὄλους τοὺς ἀρρενας συγγενεῖς τοῦ φονέως, καὶ λεζέων τοῦτον ἐπὶ τῇς χειρός τὸν εἰσηγγάγεν εἰς τὴν σίκιαν, ὅπου παρεγώρησεν αὐτῷ τὴν θέσιν τοῦ φρονεύθεντος νιού του. «Ἐπερατώθη δὲ ἡ τελετὴ διὰ συμποσίου ἐν τῇ σίκιᾳ τοῦ πατρὸς παρατεθέντος καὶ διαρκέσαντος τρεῖς ὥλας ἡμέρας.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ

Οἱ ἐν Λονδίνῳ βιβλιοπώλαι Longmans ἡγόρασαν τὸ δικαίωμα τῆς ἔκδικησεως τῆς περιγραφῆς τοῦ εἰς Γροιλανδίαν πλεύ παρά τοῦ συγγραφέως Nansen ἀντὶ 1.500 λιρῶν στερλίνων. Ἡ τιμὴ αὕτη καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅπου ἡ ἀμιετὴ τῶν συγγραφέων εἶναι ὑπερογκος, θεωρεῖται οὐχὶ ἐκ τῶν συνήθων.

— «Ἐπειδὴ ἡ Γαλλικὴ Βουλὴ δὲν ἔνεκρινε τὴν

ἐν 550 γῇ. ἀράγκων πίστωσιν πρὸς ἀγορὰν τῆς εἰκόνος τοῦ Μίλλε «Angelus» ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν γαλλικῶν μυστισίων εἰς ὃν κατεκυρώθη ἡ εἰκὼν αὐτῆς ἐδήλωσεν εἰς τὴν συναγωνισθεῖσαν ἐν τῇ δημοπρασίᾳ «Ἀμερικανικὴν ἑταῖριαν τῶν καλῶν τεχνῶν ὅτι ὁ πινακῆς τοῦ διασήμου ζωγράφου εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῆς.

— «Ἐν τῇ σχολῇ τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν ἐν Παρισίοις ὑπέστη ἐπ’ ἐσχάτων λίαν εὐδοκίμως ἐξετάσεις ἐπὶ καθηγεσίᾳ εἰς τὴν τουρκικὴν καὶ τὴν περσικὴν γλώσσαν νεάνις τις, Παλεστινὲ ἐνόματι. Τὰ παρισιάνα φύλακα γράφουσιν ὅτι εἶναι αὐτὴ ἡ πρώτη γυνὴ, ἡ ἀποφασίσασαν ἡ ἀσχοληθῆ ἐπὶ τὴν σπουδὴν τῶν δυσκολωτῶν ἔκει· ἀνατολικῶν γλωσσῶν.

— Παρότι τῷ βιβλιοπώλῃ Quantin ἐν Παρισίοις ἐξεδόθη τόμος περιέχοντος τὸν ὄντος ἀνέκδοτα δράματα τοῦ Οὐγκώ. «Ἀλλ’ ἐν φίλων τοῦ πατέρου ἡ ἔκδοσις καὶ τοῦ ἐλαχίστου ἔργου αὐτοῦ ἔθεωρετο ὡς μέγχι φιλολογικὸν συμβάν, τὰ δύο ταῦτα νέα δράματά του παρηλθον σχεδὸν ἀπαρατήρητα. Ἡ τοιαύτη ἀδιαφορία του καινοῦ δὲν εἶναι ὅλως παράλογος, οὐδὲ προέρχεται ἐξ αἰσθήματος ἀψικορίας· μᾶλλον δὲ φαίνεται ὅτι τὰ δράματα ταῦτα οὐδαμῶς πληροῦσι τὰς προσδοκίας ἀς διεγείρει ἔργον σίωνδήποτε τοῦ Οὐγκώ. Τὸ ἐν τούτων, Amy Robsart ἐπ’ γραφόμενον, ἔχει μὲν ὑπόθεσιν εἰλημμένην ἐκ μυθιστορήματός τινος τοῦ Βάλτερ Σκώτ, ἐποιήθη δὲ πρὸ τοῦ 1829· διεχθὲν δὲν ἀπὸ σκηνῆς ἀπέτυχε· ὁ ποιητὴς δὲν ἔθεωρησεν ἴσως ἀδικον τὴν κρίσιν τῶν θεατῶν, ἀρ’ οὐ δὲν ἐνέκρινε νὰ ἔκκαλέσῃ αὐτὴν ἐνώπιον του κοινοῦ δημοσίευσιν τὸ ἔργον του. Τὸ δὲτερον τῶν δραμάτων, οἱ Δίδυμοι (Les Jumeaux) ὑπόθεσιν ἔχει τὴν ιστορίαν τοῦ σινηροῦ προσωπείου, ἐποιήθη δὲ τῷ 1839· καὶ ἔχει μὲν τινας δραματικώτατας σκηνάς, ἀλλ’ εἶναι ἀτελέες διότι ἐλλείπουσιν αἱ δύο τελευταῖαι πράξεις καὶ μέρα μέρος τῆς τρίτης.

— Σπανίαν οἰκογνειαικὴν ἔορτὴν ἐώρτασε κατ’ αὐτὰς ἀνδρόγυνόν τι ἐν Βιέννη. Καθ’ ἧν ἡμέραν ἐτέλει τὴν πεντηκονταετηρίδικ τῶν γάμων του, τούτος χρυσοῦς καλύπουμένος γάμους. ἡ πρεσβυτέρα θυγάτηρ τῶν ὑπερεβδομηκοντάτων συζύγων μετά τοῦ ἀγρός αὐτῆς ἐτέλουν τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα τῶν γάμων των, τούς ἀργυροῦς γάμους, καὶ ἡ κόρη ταῦτης ἐνυμφεύετο. Ἐν τῷ αὐτῷ ναῷ, ἐν τῷ ὄπισθι τηλογήνθησαν οἱ γάμοι τῆς ἐγγρωνῆς καὶ θυγατρὸς τῶν πανγγυριζόντων ἀνδρογύνων, ἀνενεύθησαν δι’ ιεροτελεστιας κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἔθιμον καὶ οἱ γάμοι τῶν πρεσβυτῶν γονέων καὶ παππῶν.

— «Εμποσιάς τις οἰκος ἐν Βοστώνῃ τῆς Ἀμερικῆς ἔπειρψεν ἐπ’ ἐσχάτων εἰς Ιαπωνίαν φορτίον ὅλον κρινούσιν. Τὸν παλαιωθέντα ἐν Εὐρώπῃ συρμὸν ἐσօφισθεῖσαν οἱ Ιαπωνοὶ νὰ χρησιμοποιήσωσι κατὰ τρόπον παραδίξουν καὶ παντελῶς διάφορον τοῦ ἀρχικοῦ προσρισμοῦ του. Διὰ τὴν προσθήκης ἐλίγου υφάσματος καὶ μιᾶς ὁλέδου μετεποίησαν τὰ κρινούσιν εἰς ἀλεξήρια καὶ ἀνεξήρισχα, ἀπὸ τὰς τεράστιας ἔκεινα τὰ συνήθη ἐν ταῖς συνικαῖς καὶ ταῖς ιαπωνικαῖς γώραις.

— «Ἐν Καινιγσέρρη τῆς Ημεροσίας ἐτελέσθησαν τὰς ἐγκαίνιας ἐμπορικοῦ μουσείου ἡλέκτρων τὸ κατάστημα τοῦτο κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς συστάσεως του εἰγεῖν ἐκτεθειμένης πρὸς πώλησιν τριακοντα-

κισχίλια τεράχια ἡλέκτρων, ὧν ἀλλὰ μὲν ἔχουσιν ἐπιστημονικήν, ἄλλα δὲ μόνον ἐμπορικήν ἀξίαν.

— Καθ' ἄγράφουσιν ἐκ Πώμης πρὸς τὴν Πολιτικὴν ἀνταπόκρισιν τῆς Βιέννης, ὃ Πάπας καθ' ἑνάστηη σχεδὸν διηγερεύει ἐν τῇ Λέσχῃ Πίου τοῦ Δ', φύκοδομημένη ἐν τοῖς κήποις τοῦ Βατικανοῦ. Μεταβαίνων ἔκει ἅμα τῇ ἀνατολῇ τοῦ ἥλιου, ἀποχωρεῖ μετὰ τὴν δύσιν αὐτοῦ. Οἱ Πάπας εἶναι μὲν εὔθυμοις ἀλλὰ καταπεπονημένοις σωματικῶς, ἡ δὲ ὑγεία του δεῖται πολλῶν προσφυλάξεων. Ή μηδημονεύεισα λέσχη ἀνακαινίσθη ἐπ' ἐσχάτων, εἶναι δὲ πολὺτελέστατα ἐκευστέμένη τὰ ἔξοδα τῆς ἀνακαινίσεως ἑνὸς μόνου θωματίου ἀναζήλων εἰς 100,000 φράγκων.

— Μεταξὺ τῶν πολυυρχίθμων δώρων, ἀτινα ἔλαθεν ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Παγκοσμίου Ἐκθέσεως συναριθμεῖται καὶ πυξίς ἐκ σανταλίνου ἔλους, περικλείουσα λαμπρὰν τυπωμένην ἴστοριάν τοῦ Πύργου τῆς Σιγῆς, δῶρον δύο Παρεσῶν. Οἱ Πύργοι τῆς Σιγῆς, οὐ δόμοισιν αὖτινα ἔκτεθειμένον ἐν τῇ ἔκθεσι, κείμενος οὐ μακράν τῆς Βορδέζης, εἶναι τὸ κοιμητήριον τῶν ἐν Ἰνδικῇ Παρεσῶν ἢ Πυρολατρῶν, οἵτινες δὲν θάπτουσι τοὺς νεκρούς των, ἀλλὰ τοὺς ἔκθετουσιν ἐν τῷ πύργῳ θοραν εἰς τὰ ὅρνεα.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΠΑΡΑΔΟΣΟΣ ΟΦΕΟΠΑΓΙΣ

Τὴν εἰδησιν δημοσιεύουσιν ἀμερικανικὰ φύλα καὶ διὰ τοῦτο οὐδεὶς δύναται νὰ ἐγγυθῇ περὶ τῆς ἀκριβείας αὐτῆς. Τεράστιος ὅφις ἔξεγερθεὶς τῆς γειμερίας νάρκης ἔξηγιθει τὸν ἀναζήτησιν λείας καθ' ὅδον εὑρεν ἐνα ἀγούτην (τρωκτικὸν ζῷον τοῦ γένους τῶν δασυπρώκτων), τὸν ὅπειον κατὰ τὸ σύστημα τῶν μεγάλων ὄφεων κατέπιεν ἀκέραιον. Μή κορεσθεὶς ὅμως ἐκ τῆς ἀνεπαρκοῦς ταύτης τροφῆς ἔξηκολούθησε βραδέως τὸν δρόμον του πρὸς συμπλήρωσιν αὐτῆς. Φθάσας δὲ πρὸ τίνος φράκτου προσεπάθησε νὰ διέλθῃ διὰ τῶν κιγκλίδων αὐτοῦ καὶ κατώρθωσε νὰ ἔμβασῃ τὸ σῶμά του, ἀλλὰ μόνον μέχρι τοῦ μέρους ὃπου ἡτο τὸ καταποθέν ζῶον, διότι ἔνεκα τῆς ἔξογηνσεως τῆς κιελίας δὲν ἔχωρει νὰ περάσῃ ὅλον. Ἐν τῇ θέσει ταύτη εὑρίσκομενος ὃ ὄφις βλέπει πληγέον ἀλλον ἀγούτην, καὶ μή ἀναλογισθεὶς τὰς συνεπείας τῆς ἀπληστίας του κατέπιε καὶ ἔκεινον. "Ἡδη ὅμως, ἔξεγκωθέντος καὶ τοῦ ἐντὸς τοῦ φραγμοῦ μέρους τοῦ σώματός του, δὲν ἡδύνατο οὔτε ἐμπρὸς νὰ κινηθῇ, οὔτε νὰ ὀπισθογράψῃ καὶ εἰς τοιαύτην στενόχωρον θέσιν εὑρόντες αὐτὸν ἀνθρωποί τινες τὸν ἀπετελείωσαν μετὰ μεγάλης εὐκολίας.

ΚΑΠΝΙΣΤΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Συγνάκις βεβαίως καὶ πεπολιτισμέναι γυναικες παραβαίνουσι τὸ παράγγελμα τὸ διδάσκον ὅτι ἀριστα εὐωδιάζει μόνη ἡ μή ἀλειφομένη μὲ μύρα γυνή ἀλλ' δῆσην καὶ ἄν κάμωσι κατάχρησιν τῆς μυρεψικῆς τέχνης οὐδέποτε θὰ δυνηθῶσι νὰ φθάσωσι κατὰ τὴν ἀφθονίαν καὶ τὴν δέξυτητα τῶν δσμῶν τὰς βαρβάρους δμοφύλους των τοῦ Ἀφρικῆ Σουδάν. Αἱ ἔκει γυναικες καπνίζονται κυριολεκτικῶς καὶ ἀπὸ μαρρᾶς ἀποστάσεως αἰσθάνεται τις τὴν προσέγγισίν των, ἀν ἔχου-

σι καλλωπισθῆ ἀρτίως. Ἐκ φύσεως ἔχουσαι ἰσχυρὰ νεῦρα, εὐκολώτατα δὲ εύρισκουσαι ἀρωματικάς οὐσίας, ὅποιας ἀφθονωτάτας παράγει ἡ χώρα των, ὑποσάλλουσιν ἔστατας ἀπαξι καθ' ἔβδομάδα εἰς ταχτικὸν καὶ παρατεταμένον κάπνισμα. Παρ' ἐκάστην καλύπην εἶναι ἐσκαμμένος βόθρος, τὸν ὅποιον ἀπὸ τοῦ σκοποῦ του δυνάμεθα νὰ ὀνομάσωμεν καλλωπιστικὸν, ἔχων βάθος μὲν 30 ὑφεκατομέτρων περίπου, διάμετρον δὲ 25. Ἐν αὐτῷ θέτουσιν ἀνημμένους ἄνθρακας, ἐφ' ὧν ρίπτουσι κανέλλαν, γαρύφαλλα, λίθανον, μύρραν, σαντάλινον ἔλον καὶ ἄλλα ἀρωματικά ἔλα. Κάθεται δὲ ἐκάστη γυνὴ ἡμίγυμνος παρὰ τὸ βόθρον, σκεπάζουσα διὰ σινδόνος καὶ τοῦτον καὶ ἔστην, ὅπως μὴ ἀπολεσθῇ οὐδὲ ἐλάχιστον μόριον τοῦ πολυτίμου καπνοῦ. Ἄφ' οὐ μείνη σύτως ἐπὶ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας καὶ πλέον, ἀποχωρεῖ περιρρεομένη ὑπὸ ἰδρῶτος καὶ σχεδὸν ἡμίψηνος, ἀλλὰ καὶ ἐντελῶς καπνισμένη.

ΔΗΜΩΔΗΣ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΠΟΓΡΑΛΙΕΩΝ

'Ἐν Καστελλορέζῳ.

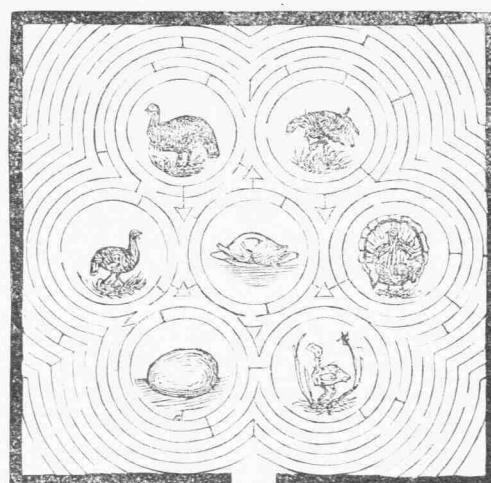
ΓΕΕ ἀνεκδότου συλλογῆς ὑποδιάστασις τοῦ κα. Δ. Διαμαντάρου.

"Ωσὲν τὴν ἡμεροή στουθῇ π' ἀπλώθει 'ς τὸ γωράφι, τοῦτο νὰ γεμίσῃ πλώρη σας σφουγγάριν τσαὶ μελάθι. Τώρα 'ναι μέλι, Μῆτι, τώρ' ἄνοιξι, τώρα 'ναι καλουσταῖρι, τώρα τὰ σφουγγαρόπουλα θὰ πᾶν ναυροῦν τὴ ξέρη. 'Εθ' ἀγαπῶ τὸ σφουγγαρᾶν τὸθ θάλασσορεμένο, που 'ν ἀφ' τὸ τσυμα δροσερός, το' ἀφ' τὸ κουπὶ δρωμένος. Βρὲ σφουγγαρᾶ περίγαρε τσουνούργιον περιβόλι, ποῦ δὲ σε λείουσιν αἱ γαρατζαὶ σειμῶναν καλουσταῖρι. Τοῦ σφουγγαρᾶ τὸ μαιδί 'ς τὴν ἄκραν γιαίμαν ἔσει, το' ὅποιος μιλᾷ γιὰ λλόσου του μεάλον κρῆμαν ἔσει. Νά μουν τὸ σκαντιλάτσι σου τ' ἀπόσιν τοῦ λαιμοῦ σου, Νάι σὰθ θὰ δίγης ἀσπιάν ἐ Παναγιά μαζί σου. Νάι γαμηλώναν τὰ βουνά νὰ θώρουν τὴν Μαντρού, α. νὲ θώρουν τσαὶ τὸ σφουγγαρᾶ μὲτὰ θρεμμένα ρούγα.

ΠΑΙΓΝΙΑ

* Λαβδύρεινθις.

"Απὸ ποιὸν δρόμον ἐπέρασε τὸ αὐγὸν διὰ νὰ γείνη γαλλόπουλον καὶ βαθμηδὸν τέλειος γάλλος καὶ ἐπὶ τέλους νὰ ψηθῇ.

(Ἡ λύσις εἰς τὸ προσεγγές).